

Buletinul Matematică
Nr. 10, 1960

OBSERVAȚII ASUPRA PRIMEI ȘI CELEI DE A DOUA FORMULE DE MEDIE A CALCULULUI INTEGRAL^{*)}

DE

TIBERIU POPOVICIU

Membru corespondent al Academiei R.P.R.

(Cluj)

1. Considerăm două funcții reale $f(x)$ și $g(x)$, definite și R-integrabile pe un interval finit și închis $[a, b]$ ($a < b$). Însemnând cu \bar{f} o valoare medie a funcției $f(x)$, adică un astfel de număr încît

$$\inf_{x \in [a, b]} f(x) \leq \bar{f} \leq \sup_{x \in [a, b]} f(x),$$

avem prima formulă de medie

$$\int_a^b f(x) g(x) dx = \bar{f} \int_a^b g(x) dx, \quad (1)$$

care este valabilă dacă $g(x)$ nu-și schimbă semnul (rămînind în mod constant ≥ 0 pe $[a, b]$), iar $f(x)$ este oarecare.

Se poate arăta că în ipoteza continuității, invarianța semnului funcției $g(x)$ este de asemenea necesară pentru valabilitatea formulei (1) pentru $f(x)$ oarecare.

Într-adevăr, presupunem că $g(x)$ este continuă și că își schimbă semnul în $[a, b]$. Fără a restrînge generalitatea problemei, putem presupune că

$$\int_a^b g(x) dx \geqq 0 \quad (2)$$

(întrucît în caz contrar, este suficient de a lua $-g(x)$ în locul funcției $g(x)$) și există atunci un punct $x_0 \in (a, b)$ astfel încât $g(x_0) < 0$. În baza continui-

^{*)} Această lucrare se publică și în limba franceză în revista „Mathematica”, vol 2 (25), fasc. 1.

tății funcției $g(x)$ rezultă că dacă $\varepsilon > 0$ este suficient de mic, au loc inegalitățile $a < x_0 - \varepsilon < x_0 < x_0 + \varepsilon < b$ și $g(x)$ este negativ pe intervalul $(x_0 - \varepsilon, x_0 + \varepsilon)$.

Vom construi acum o funcție $f^*(x)$ astfel încât să fie :

- 1°. continuă, pozitivă și cel mult egală cu 1 pe $(x_0 - \varepsilon, x_0 + \varepsilon)$.
- 2°. nulă pe $[a, x_0 - \varepsilon]$ și pe $[x_0 + \varepsilon, b]$.

Funcția $f^*(x)$ este R-integrabilă pe $[a, b]$ și avem $0 \leq f^* \leq 1$. Se poate de exemplu considera

$$f^*(x) = \begin{cases} 1, & \text{pentru } x \in (x_0 - \varepsilon, x_0 + \varepsilon) \\ 0, & \text{pentru } x \in [a, b] - (x_0 - \varepsilon, x_0 + \varepsilon) \end{cases} \quad (3)$$

Aplicând formula (1) în care luăm pentru $f(x)$ funcția $f^*(x)$ și ținând seama de (2), obținem

$$\int_a^b f(x) g(x) dx = \int_{x_0-\varepsilon}^{x_0+\varepsilon} f^*(x) g(x) dx < 0, \quad \bar{f} \int_a^b g(x) dx \geq 0$$

ceea ce ne arată că egalitatea (1) este imposibilă.

Putem deci să enunțăm următoarea proprietate :

I. Pentru ca prima formulă de medie (1) să aibă loc pentru orice funcție continuă $g(x)$ și pentru orice funcție R-integrabilă $f(x)$, este necesar și suficient ca $g(x)$ să nu schimbe semnul în $[a, b]$.

2. Formulei integrale (1) îi corespunde formula de medie „în termeni finiți”

$$\sum_{i=1}^n a_i b_i = \bar{a} \sum_{i=1}^n b_i, \quad (4)$$

unde sirurile (a_i) , (b_i) sunt reale și

$$\min(a_i) \leq \bar{a} \leq \max(a_i).$$

Aici s-a utilizat notația (c_i) pentru sirul de n termeni c_1, c_2, \dots, c_n ($n > 1$).

Formula de medie (4) este adevărată pentru toate sirurile (a_i) dacă termenii sirului (b_i) sunt de același semn (sunt toti ≥ 0 sau toti ≤ 0).

Este de asemenea ușor de văzut că invarianta semnului numerelor b_i este necesară pentru ca formula de medie (4) să fie adevărată pentru orice sir (a_i) . Într-adevăr, să presupunem că numerele b_i nu sunt toate de același semn. Se poate presupune, fără a restrînge generalitatea problemei, că $\sum_{i=1}^n b_i \geq 0$ (întrucît în caz contrar se utilizează un raționament analog pentru sirul $(-b_i)$). Există atunci un indice k astfel încât $b_k < 0$. Dacă se ia $a_k \neq 1$, $a_i = 0$, pentru $i \neq k$, se obține $0 \leq \bar{a} \leq 1$ și $\sum_{i=1}^n a_i b_i = b_k < 0$, $\bar{a} \sum_{i=1}^n b_i \geq 0$ și egalitatea (4) este imposibilă.

Putem deci să enunțăm următoarea proprietate :

I'. Pentru ca formula de medie (4) să fie adevărată pentru orice sir (a_i) , este necesar și suficient ca termenii sirului (b_i) să fie de același semn.

Proprietatea I poate de asemenea dedusă din proprietatea I' prin trecere la limită, ținând seama de definiția integralei R. Fără a mai insista asupra detaliilor, afirmăm că proprietățile II', III', IV' rezultă în același fel respectiv din proprietățile II, III, IV.

3. C. Bonferroni a demonstrat [1] că prima formulă de medie (1) este adevărată pentru orice funcție monotonă $f(x)$ dacă $g(x)$ este R-integrabilă și dacă integrala sa $G(x) = \int_a^x g(t) dt$ rămîne cuprinsă între 0 și $G(b)$ pentru $x \in [a, b]$. Ultima proprietate exprimă că avem $0 \leq G(x) \leq G(b)$ pentru $x \in [a, b]$ respectiv $G(b) \leq G(x) \leq 0$ pentru $x \in [a, b]$ după cum $0 \leq G(b)$ respectiv $G(b) \leq 0$.

Se poate încă demonstra că condiția impusă funcției $g(x)$ este necesară. Pentru aceasta, considerăm funcția

$$f(x) = \begin{cases} 1, & \text{pentru } x \in [a, \lambda] \\ 0 & \text{pentru } x \in (\lambda, b], \end{cases}$$

unde $a \leq \lambda \leq b$ (dacă $\lambda = b$, atunci luăm $f(x) = 1$ pe $[a, b]$). Această funcție este monotonă (deci a fortiori R-integrabilă) și avem $0 \leq \bar{f} \leq 1$. Formula (1) ne dă atunci $G(\lambda) = \bar{f} G(b)$ pentru $\lambda \in [a, b]$, ceea ce demonstrează proprietatea în cauză.

Putem deci să enunțăm următoarea proprietate :

II. Pentru ca prima formulă de medie (1) să aibă loc pentru orice funcție monotonă $f(x)$, este necesar și suficient ca integrala $G(x) = \int_a^x g(t) dt$ a funcției R-integrabile $g(x)$ să rămîne cuprinsă între 0 și $G(b)$ pentru $x \in [a, b]$.

4. C. Bonferroni obține suficiența condiției proprietății II din proprietatea corespunzătoare, relativă la formula (4), printr-un procedeu de trecere la limită.

Dacă se consideră sumele parțiale $s_i = b_1 + b_2 + \dots + b_i$, $i = 1, 2, \dots, n$ a sirului (b_i) , formula de medie (4) este verificată pentru orice sir monoton (a_i) , dacă termenii sirului (s_i) sunt cuprinși (în sens larg) între 0 și s_n .

Demonstrația lui C. Bonferroni este următoarea. Observăm că dacă numerele s_i , $i = 1, 2, \dots, n$ sunt cuprinse între 0 și s_n , atunci și numerele $s_n - s_i$, $i = 1, 2, \dots, n$ sunt de asemenea cuprinse între 0 și s_n . Monotonia

șirului (a_i) ne arată că, pe de o parte \bar{a} este cuprins între a_1 și a_n , pe de altă parte, utilizând formula de transformare a lui Abel, avem

$$\begin{aligned} & \left(\sum_{i=1}^n a_i b_i - a_n s_n \right) \left(\sum_{i=1}^n a_i b_i - a_1 s_n \right) = \\ & = \left[\sum_{i=1}^{n-1} s_i (a_i - a_{i+1}) \right] \left[\sum_{i=1}^{n-1} (s_n - s_i) (a_{i+1} - a_i) \right] \leq 0. \end{aligned}$$

Formula de medie (4) rezultă de aici imediat.

Necesitatea condiției rezultă considerind șirul monoton (a_i) , unde $a_1 = a_2 = \dots = a_i = 1$, $a_{i+1} = a_{i+2} = \dots = a_n = 0$.

Putem enunța următoarea proprietate:

II'. Pentru ca formula de medie (4) să aibă loc pentru orice șir monoton (a_i) , este necesar și suficient ca termenii șirului (s_i) format din sumele parțiale ale șirului (b_i) să rămână cuprinși între 0 și s_n .

5. Considerăm acum a doua formulă de medie

$$\int_a^b f(x) g(x) dx = g(a) \int_a^\xi f(x) dx + g(b) \int_\xi^b f(x) dx, \quad (5)$$

unde $a \leq \xi \leq b$.

Această formulă este valabilă pentru orice funcție $f(x)$, R-integrabilă, dacă funcția $g(x)$ este monotonă pe $[a, b]$.

Să presupunem că $g(x)$ admite o derivată $g'(x)$ continuă pe $[a, b]$. Putem atunci să demonstrăm că monotonia funcției $g(x)$ este necesară pentru ca formula (5) să aibă loc oricare ar fi $f(x)$. Într-adevăr, dacă $g'(x)$ este o funcție continuă și dacă notăm $F(x) = \int_a^x f(t) dt$, avem

$$\int_a^b f(x) g(x) dx = F(b) g(b) - \int_a^\xi F(x) g'(x) dx$$

și formula (5) devine

$$\int_a^b F(x) g'(x) dx = F(\xi) \int_a^\xi g'(x) dx,$$

deci revine la prima formulă de medie ($F(\xi) = \bar{F}$).

În cazul nostru, proprietatea de monotonie a funcției $g(x)$ pe $[a, b]$ este echivalentă ca faptul că derivata $g'(x)$ nu schimbă semnul pe $[a, b]$. Necesitatea condiției pe care am avut-o în vedere, rezultă ca la nr. 1. Trebuie numai să considerăm în locul funcției $g(x)$, funcția $g'(x)$, iar pentru $F(x)$, o funcție $f^*(x)$ convenabil aleasă. Întrucât prin construcție $F(x)$ este

o integrală, pentru a satisface condițiile 1°, 2° de la nr. 1, este suficient de exemplu de a considera pentru $F(x)$, funcția

$$f^*(x) = \begin{cases} \frac{2}{\varepsilon^3} (x - x_0 + \varepsilon)^2 \left(x_0 - x + \frac{\varepsilon}{2} \right), & \text{pentru } x \in (x_0 - \varepsilon, x_0), \\ \frac{2}{\varepsilon^3} (x - x_0 - \varepsilon)^2 \left(x - x_0 + \frac{\varepsilon}{2} \right), & \text{pentru } x \in (x_0, x_0 + \varepsilon), \\ 0, & \text{pentru } x \in [a, b] - (x_0 - \varepsilon, x_0 + \varepsilon). \end{cases}$$

Aceasta revine de altfel a considera pentru $f(x)$, funcția

$$f(x) = \begin{cases} \frac{6}{\varepsilon^3} (x_0 - x)(x - x_0 + \varepsilon), & \text{pentru } x \in (x_0 - \varepsilon, x_0] \\ \frac{6}{\varepsilon^3} (x - x_0)(x - x_0 - \varepsilon), & \text{pentru } x_0 \in (x_0, x_0 + \varepsilon), \\ 0, & \text{pentru } x \in [a, b] - (x_0 - \varepsilon, x_0 + \varepsilon). \end{cases}$$

Putem să enunțăm următoarea proprietate :

III. Pentru ca formula de medie (5) să fie adevărată pentru orice funcție $g(x)$ avind o derivată continuă pe $[a, b]$ și pentru orice funcție $f(x)$ R-integrabilă pe $[a, b]$, este necesar și suficient ca $g(x)$ să fie monotonă pe $[a, b]$.

6. Formulă (5) îi corespunde de asemenea o formulă de medie „în termeni finiți“

$$\sum_{i=1}^n a_i b_i = \bar{r} b_1 + \left(\sum_{i=1}^n a_i - \bar{r} \right) b_n, \quad (6)$$

unde \bar{r} este o valoare medie a primelor $n-1$ termeni ai șirului (r_i) , unde $r_i = a_1 + a_2 + \dots + a_i$, $i = 1, 2, \dots, n$, și deci

$$\min_{i=1, 2, \dots, n-1} (a_1 + a_2 + \dots + a_i) \leq r \leq \max_{i=1, 2, \dots, n-1} (a_1 + a_2 + \dots + a_i)$$

Formula de medie (6) este adevărată pentru orice șir (a_i) , dacă șirul (b_i) este monoton. Demonstrația este simplă întrucât dacă observăm că

$$\sum_{i=1}^n a_i b_i - b_n \sum_{i=1}^n a_i = \sum_{i=1}^{n-1} r_i (b_i - b_{i+1}),$$

ea revine la prima formulă de medie.

Necesitatea proprietății de monotonie a șirului (b_i) pentru ca formula (6) să rămână adevărată pentru orice șir (a_i) , rezultă imediat, luând $a_1 = 1$, $a_{i+1} = -1$ și $a_k = 0$, pentru $k \neq i, i+1$, succesiv pentru $i = 1, 2, \dots, n-1$. Putem deci să enunțăm următoarea proprietate :

III'. Pentru ca formula de medie (6) să fie adevărată pentru orice șir (a_i) , este necesar și suficient ca șirul (b_i) să fie monoton.

7. C. Bonferroni în lucrarea sa citată [1] a demonstrat de asemenea că formula de medie (5) este adevărată pentru orice funcție $f(x)$ a cărei integrală $F(x) = \int_a^x f(t) dt$ este monotonă, dacă $g(x)$ rămîne cuprinsă (în sens larg) între $g(a)$ și $g(b)$ pentru $x \in [a, b]$.

Presupunind $g(x)$ continuă, condiția enunțată este de asemenea necesară. Într-adevăr, presupunem că $g(x)$ este continuă și luăm pentru $f(x)$ funcția (3), unde x_0 este un punct din (a, b) iar ε un număr pozitiv suficient de mic. Presupunind că formula de medie (5) este verificată, are loc egalitatea

$$\frac{1}{2\varepsilon} \int_{x_0-\varepsilon}^{x_0+\varepsilon} g(x) dx = \begin{cases} g(b), & \text{pentru } \xi \leq x_0 - \varepsilon, \\ \frac{(\xi - x_0 + \varepsilon)g(a) + (x_0 + \varepsilon - \xi)g(b)}{2\varepsilon}, & \text{pentru } \xi \in (x_0 - \varepsilon, x_0 + \varepsilon), \\ g(a), & \text{pentru } \xi \geq x_0 + \varepsilon, \end{cases}$$

Se vede deci că pentru ε pozitiv și suficient de mic, integrala

$$\frac{1}{2\varepsilon} \int_{x_0-\varepsilon}^{x_0+\varepsilon} g(x) dx \quad (7)$$

ramîne cuprinsă între $g(a)$ și $g(b)$. Dacă însă $\varepsilon \rightarrow 0$, media integrală (7) tinde către valoarea $g(x_0)$, care rămîne deci de asemenea cuprinsă între $g(a)$ și $g(b)$.

Putem deci enunța următoarea proprietate :

IV. Pentru ca formula de medie (5) să fie adevărată pentru orice funcție $f(x)$, avînd integrala $\int_a^x f(t) dt$ monotonă este necesar și suficient ca funcția $g(x)$ presupusă continuă să fie cuprinsă între $g(a)$ și $g(b)$ pentru $x \in [a, b]$.

8. Si aici C. Bonferroni obține suficiența condiției proprietății IV printr-un proces de trecere la limită.

Formula de medie (6) este verificată pentru orice sir (a_i) ai cărui termeni sunt de același semn, dacă termenii sirului (b_i) rămîn cuprinși între b_1 și b_n . Demonstrația este următoarea. Dacă a_i sunt de același semn și dacă b_i sunt cuprinși între b_1 și b_n , avem

$$\begin{aligned} & \left[\sum_{i=1}^n a_i (b_i - b_n) + (b_n - b_1) \sum_{i=1}^{n-1} a_i \right] \left[\sum_{i=1}^n a_i (b_i - b_n) + (b_n - b_1) a_1 \right] = \\ & = \left[\sum_{i=1}^{n-1} a_i (b_i - b_1) \right] \left[\sum_{i=2}^n a_i (b_i - b_n) \right] \leq 0. \end{aligned}$$

Formula de medie rezultă de aici imediat.

Necesitatea condiției rezultă luînd $a_i = 1$ și $a_k = 0$ pentru $k \neq i$. Avem atunci $0 \leq \bar{r} < 1$ și formula (6) ne dă $b_i = \bar{r} b_1 + (1 - \bar{r}) b_n$, ceeace arată că b_i este cuprins între b_1 și b_n .

Putem deci să enunțăm următoarea proprietate

IV'. Pentru ca formula de medie (6) să fie adevărată oricare ar fi sirul (a_i) avînd termenii de același semn, este necesar și suficient ca b_i , $i = 1, 2, \dots, n$ să rămînă cuprinși între b_1 și b_n .

ПРИМЕЧАНИЯ ОТНОСИТЕЛЬНО ПЕРВОЙ И ВТОРОЙ ФОРМУЛ О СРЕДНЕМ ИНТЕГРАЛЬНОГО ИСЧИСЛЕНИЯ

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Пусть $f(x)$ и $g(x)$ две действительных, определенных и R-интегрируемых функции на конечном и закрытом интервале $[a, b]$ ($a < b$) и пусть \bar{f} среднее значение функции $f(x)$ на $[a, b]$. В настоящем труде доказываются следующие утверждения:

1. Для того, чтобы формула о среднем (1) была верна для любой непрерывной функции $g(x)$ и для любой R-интегрируемой функции $f(x)$, необходимо и достаточно чтобы $g(x)$ не меняла своего знака на $[a, b]$.

2. Для того чтобы формула о среднем (1) была верна для любой монотонной функции $f(x)$, необходимо и достаточно чтобы интеграл $G(x) =$

$= \int_a^x g(t) dt$ R-интегрируемой функции $g(x)$, оставался заключенным между 0 и $G(b)$ для $x \in [a, b]$.

3. Для того чтобы формула о среднем (5) была верна для любой функции $g(x)$ с непрерывной производной на $[a, b]$ и для любой R-интегрируемой на $[a, b]$ функции $f(x)$, необходимо и достаточно чтобы $g(x)$ была монотонна на $[a, b]$.

4. Для того, чтобы формула о среднем (6) была верна для любой функции $f(x)$, интеграл которой $\int_a^x f(t) dt$ является монотонным, необходимо и достаточно чтобы функция $g(x)$, предположенная непрерывной, оставалась заключенной между $g(a)$ и $g(b)$ для $x \in [a, b]$.

Интегральным формулам (1) и (5) попарно соответствуют формулы о среднем „в конечных терминах“ (4) и (6), где последовательность (a_i) и (b_i) действительны, а \bar{a} представляет собой среднее значений a_i ($i = 1, 2, \dots, n$). В труде доказываются аналогичные свойства для таких последовательностей.

REMARQUES SUR LA PREMIÈRE ET SUR LA SECONDE FORMULE
DE LA MOYENNE DU CALCUL INTÉGRAL

RÉSUMÉ

Soient $f(x)$ et $g(x)$ deux fonctions réelles, définies et R -intégrables sur l'intervalle fini et fermé $[a, b]$ ($a < b$) et soit \bar{f} une valeur moyenne des valeurs de la fonction $f(x)$ dans $[a, b]$. Dans le présent travail on démontre les résultats suivants :

I. Pour que la formule de la moyenne (1) soit vraie pour toute fonction continue $g(x)$ et pour toute fonction R -intégrable $f(x)$, il est nécessaire et suffisant que $g(x)$ ne change pas de signe dans $[a, b]$.

II. Pour que la formule de la moyenne (1) soit vraie pour toute fonction monotone $f(x)$, il est nécessaire et suffisant que l'intégrale $G(x) = \int_a^x g(t)dt$ de la fonction R -intégrable $g(x)$ reste comprise entre 0 et $G(b)$ pour $x \in [a, b]$.

III. Pour que la formule de la moyenne (5) soit vraie pour toute fonction $g(x)$ ayant une dérivée continue dans $[a, b]$, et pour toute fonction $f(x)$ R -intégrable dans $[a, b]$, il est nécessaire et suffisant que $g(x)$ soit monotone dans $[a, b]$.

IV. Pour que la formule de la moyenne (5) soit vraie pour toute fonction $f(x)$, dont l'intégrale $\int_a^x f(t)dt$ est monotone, il est nécessaire et suffisant que la fonction $g(x)$, supposée continue, reste comprise entre $g(a)$ et $g(b)$ pour $x \in [a, b]$.

Aux formules intégrales (1) et (5) correspondent respectivement les formules de la moyenne „en termes finis” (4) et (6), où les suites (a_i) , (b_i) sont réelles, et \bar{a} représente une moyenne des valeurs a_i ($i = 1, 2, \dots, n$). Dans le travail sont démontrées des propriétés analogues pour de telles suites.

BIBLIOGRAFIE

1. C. Bonferroni, *Sulla validità dei teoremi della media nel Calcolo integrale*. Boll. Un. Mat. Ital., XIII, 225–229 (1934).

Primit la 9 decembrie 1960.

$$\begin{aligned}
 R_{n-1}(\bar{f}; a, b) &= \min \{R_1, R_2, \dots, R_{n-1}, R_n(\bar{f}; a, b)\} = \\
 &= \min \{R_1, R_2, \dots, R_{n-1}, R_n(\bar{f}; a, b)\} = \\
 &= \min \{R_1, R_2, \dots, R_{n-1}, R_n(\bar{f}; a, b)\} = \\
 &= \min \left\{ \frac{R_1 + R_2 + \dots + R_{n-1}}{n-1}, R_n(\bar{f}; a, b) \right\} = \\
 &= \frac{R_1 + R_2 + \dots + R_{n-1}}{n-1} = R_n(\bar{f}; a, b).
 \end{aligned}
 \quad (4)$$

$$R_n(\bar{f}) = \frac{R_1 + R_2 + \dots + R_n}{n} = \frac{R_n}{n} = R_n(\bar{f}; a, b). \quad (5)$$